

I

(Lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 1227/2011

av den 25 oktober 2011

om integritet och öppenhet på grossistmarknaderna för energi

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 194.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de natio-
nella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téns yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Det är viktigt att konsumenterna och andra marknadsaktörer har förtroende för el- och gasmarknadernas integritet, och att de priser som sätts på grossistmarknaderna för energi återspeglar en sund och konkurrenskraftig växelverkan mellan tillgång och efterfrågan och att ingen vinning kan göras med hjälp av marknadsmissbruk.
- (2) Målet med ökad integritet och öppenhet på grossistmarknaderna för energi bör vara att främja öppen och rättvis konkurrens på grossistmarknaderna för energi till förmån för slutkonsumenterna av energi.

(3) I sina rekommendationer bekräftade europeiska värdepapperstillsynskommittén och europeiska gruppen av tillsynsmyndigheter för el och gas att den befintliga lagstiftningens tillämpningsområde inte räcker till för att åtgärda bristande integritet på marknaderna för el och gas, och de rekommenderade att kommissionen skulle överväga att ta fram ett lämpligt regelverk som är anpassat för energisektorn och som förhindrar marknadsmissbruk samt beaktar sektorsspecifika förhållanden som inte omfattas av andra direktiv och förordningar.

(4) Unionens grossistmarknader för energi blir allt mer sammanlänkade med varandra. Marknadsmissbruk i en medlemsstat påverkar ofta såväl priserna på grossistmarknaderna för el och gas över de nationella gränserna som slutpriserna för konsumenterna och mikroföretag. Därför kan det inte vara enbart de enskilda medlemsstaternas angelägenhet att garantera marknadernas integritet. Slutförandet av en fullt fungerande, sammankopplad och integrerad inre energimarknad förutsätter en stark och gränsöverskridande marknadsövervakning.

(5) Grossistmarknaderna för energi omfattar både produktmarknaderna och derivatmarknader, som är av stor betydelse för både energimarknaden och finansmarknaden, och prissättningen inom den ena sektorn påverkar prissättningen inom den andra. Detta omfattar bland annat reglerade marknader, multilaterala handelsplattformar, OTC ("over the counter")-transaktioner och bilaterala avtal direkt eller genom mäklare.

(6) Fram till i dag har övervakningen av energimarknaderna utförts av medlemsstaterna och enskilt för varje sektor. Beroende på de allmänna marknadsreglerna och tillsynssituationen kan detta leda till att viss handelsverksamhet omfattas av flera olika jurisdiktioner och att övervakningen utförs av flera olika myndigheter, eventuellt även i olika medlemsstater. Det kan leda till en brist på tydlighet om vem som egentligen bär ansvaret och även till en situation där det inte förekommer någon övervakning alls.

⁽¹⁾ EUT C 132, 3.5.2011, s. 108.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 14 september 2011 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 10 oktober 2011.

- (7) Agerande som undergräver energimarknadens integritet är i dag inte strängt förbjudet på några av de viktigaste energimarknaderna. För att skydda slutkonsumenterna och garantera överkomliga energipriser för EU-medborgarna är det mycket viktigt att förbjuda sådant agerande.
- (8) På grossistmarknaderna för energi drivs såväl handel med derivat, som sker antingen fysiskt eller finansiellt, som handel med produkter. Det är därför viktigt att samma definitioner på insiderhandel och otillbörlig marknadspåverkan, vilka utgör marknadsmissbruk, tillämpas på både produktmarknaderna och derivatmarknaderna. Denna förordning bör i princip tillämpas på alla transaktioner som utförs men bör samtidigt ta hänsyn till särdragen för grossistmarknaderna för energi.
- (9) Detaljhandelsavtal om el- eller naturgasleverans till slutkonsumenter är inte mottagliga för otillbörlig marknadspåverkan på samma sätt som grossistavtal, som lätt kan köpas och säljas. Användningsbeslut från de största energianvändarna kan trots detta påverka priserna på grossistmarknaderna för energi, med effekter över nationsgränserna. Avtalen om leverans till sådana stora användare kan lämpligen ses som ett led i att säkerställa integriteten på grossistmarknaderna för energi.
- (10) Kommissionen bör, med hänsyn tagen till resultaten från den undersökning som anges i kommissionens meddelande av den 21 december 2010 "Mot ett bättre regelverk för marknadstillsyn för EU:s utsläppshandelssystem", överväga att inom en rimlig tidsram lägga fram ett förslag till lagstiftning för att åtgärda de öppenhets-, integritets- och övervakningsbrister som konstaterats i fråga om den europeiska koldioxidmarknaden.
- (11) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 714/2009 av den 13 juli 2009 om villkor för tillträde till nät för gränsöverskridande elhandel⁽¹⁾, och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 715/2009 av den 13 juli 2009 om villkor för tillträde till naturgasöverföringsnäten⁽²⁾ fastställer att lika tillgång till information om systemets fysiska status och effektivitet är nödvändigt så att alla marknadsaktörer har möjlighet att bedöma den övergripande situationen när det gäller tillgång och efterfrågan och att identifiera orsakerna till prisrörligheten på grossistmarknaden.
- (12) Det bör vara klart förbjudet att använda eller försöka använda insiderinformation till att bedriva handel antingen för egen räkning eller för tredje parts räkning. Användning av insiderinformation kan även utgöras av handel med grossistenergiprodukter av personer som vet, eller borde veta, att den information de förfogar över är insiderinformation. Information om marknadsaktörens egna planer och strategier för handel bör inte betraktas som insiderinformation. Information som måste offentliggöras i enlighet med förordning (EG) nr 714/2009 eller förordning (EG) nr 715/2009, inklusive de riktlinjer och nätföreskrifter som antas enligt dessa förordningar, kan, om det rör sig om priskänslig information, ligga till grund för marknadsaktörers beslut att utföra transaktioner som rör grossistenergiprodukter och skulle därför kunna betraktas som insiderinformation till dess att den offentliggjorts.
- (13) Med otillbörlig marknadspåverkan på grossistmarknaderna för energi avses agerande av personer vilket på ett konstlat sätt påverkar priserna att ligga på en nivå som inte motiveras av marknadskrafterna för tillgång och efterfrågan, inklusive den faktiska tillgången och kostnaderna för produktion, lagring och transportkapacitet samt efterfrågan. Otillbörlig marknadspåverkan omfattar utförande och återkallande av falska order; spridning av falsk eller vilseledande information eller falska och vilseledande rykten genom medierna, inklusive internet, eller på andra sätt; avsiktligt ge företag som ger prisbedömningar eller marknadsrapporter falsk information för att vilseleda de marknadsaktörer som agerar på grundval av dessa prisbedömningar eller marknadsrapporter; och avsiktligt ge sken av att tillgången på produktionskapacitet för el eller naturgas eller tillgången på överföringskapacitet är en annan än den kapacitet som verkligen är tekniskt tillgänglig, om sådan information påverkar eller sannolikt kommer att påverka grossistenergiprodukternas pris. Otillbörlig marknadspåverkan och dess effekter kan ske över gränserna, mellan el- och gasmarknaderna och över finansmarknaderna och produktmarknaderna, inklusive marknaderna för utsläppsrättigheter.
- (14) Exempel på otillbörlig marknadspåverkan inkluderar att en person, eller flera personer gemensamt, försöker säkra en avgörande position avseende tillgång eller efterfrågan på en grossistenergiprodukt som har eller skulle kunna ha effekten att priserna fastställs direkt eller indirekt eller att andra orättvisa handelsvillkor uppstår; och erbjudande, köp eller försäljning av grossistenergiprodukter med avsikt, intention eller effekt att marknadsaktörer som agerar på grundval av referenspriser vilseleds. Godtagen marknadspraxis, såsom den som tillämpas på området för finansiella tjänster och för närvarande regleras av artikel 1.5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG av den 28 januari 2003 om insiderhandel och otillbörlig marknadspåverkan (marknadsmissbruk)⁽³⁾, och som kan komma att anpassas om detta direktiv ändras skulle dock kunna vara ett legitimt sätt för marknadsaktörer att säkra ett gynnsamt pris för en grossistenergiprodukt.

⁽¹⁾ EUT L 211, 14.8.2009, s. 15.

⁽²⁾ EUT L 211, 14.8.2009, s. 36.

⁽³⁾ EUT L 96, 12.4.2003, s. 16.

- (15) Om journalister i sin yrkesutövning röjer insiderinformation om en grossistenergiprodukt bör detta bedömas med hänsyn till regler som är tillämpliga på deras yrke och bestämmelserna om tryckfrihet, såvida inte dessa personer direkt eller indirekt uppnår en fördel eller vinning genom att sprida informationen i fråga eller om röjandet görs i avsikt att vilseleda marknaden angående tillgången, efterfrågan eller priset på grossistenergiprodukter.
- (16) I takt med att finansmarknaderna utvecklas kommer begreppet marknadsmissbruk i samband med dessa marknader att anpassas. För att den flexibilitet som krävs för att snabbt reagera på denna utveckling ska kunna säkerställas bör befogenhet att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen med avseende på den tekniska uppdateringen av definitionerna av insiderinformation och otillbörlig marknadspåverkan för att säkerställa konsekvens med annan relevant unionslagstiftning inom områdena finansiella tjänster och energi. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. Kommissionen bör, då den förbereder och utarbetar delegerade akter, se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (17) Effektiv marknadsövervakning på EU-nivå är nödvändig för att marknadsmissbruk på grossistmarknaderna för energi ska kunna upptäckas och förhindras. Byrån för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter (byrån), som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 713/2009⁽¹⁾, är bäst lämpad att utföra övervakningen eftersom den har både översikt över el- och gasmarknaderna på EU-nivå samt de nödvändiga sakkunskaperna om hur Europas marknader och system för el och gas fungerar. De nationella tillsynsmyndigheterna, som har omfattande kunskaper om utvecklingen på marknaderna i deras medlemsstater, bör ha en viktig roll i att garantera en effektiv marknadsövervakning på nationell nivå. För att åstadkomma en effektiv övervakning av och öppenhet på energimarknaden krävs det därför ett nära samarbete och samordning mellan byrån och de nationella myndigheterna. Byråns uppgiftsinsamling påverkar inte nationella myndigheters rätt att samla in ytterligare uppgifter för nationella ändamål.
- (18) En effektiv marknadsövervakning förutsätter att byrån regelbundet och i god tid har tillgång till transaktionsuppgifter, liksom tillgång till strukturella uppgifter om anläggningars kapacitet och användning för produktion, lagring, förbrukning eller överföring av el eller naturgas. Därför bör marknadsaktörer, däribland systemansvariga för överföringssystem, leverantörer, handlare, producenter, mäklare och stora användare, som handlar med grossistenergiprodukter förse byrån med dessa uppgifter. Byrån får å sin sida upprätta starka förbindelser med stora organiserade marknadsplatser.
- (19) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av bestämmelserna om insamling av uppgifter bör kommissionen ges genomförandebefogenheter. Kommissionen bör utöva dessa befogenheter i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter⁽²⁾. Rapporteringskraven bör begränsas till ett minimum och inte ge upphov till onödiga kostnader eller administrativa bördor för marknadsaktörerna. De enhetliga bestämmelserna för informationsrapportering bör därför i förväg genomgå en kostnads-nyttoanalys, bör undvika dubbel rapportering och bör ta hänsyn till rapporteringsramar som utarbetas i samband med annan relevant lagstiftning. Vidare bör den nödvändiga informationen eller en del av den inhämtas från andra personer och befintliga källor om så är möjligt. När en marknadsaktör, en tredje part som agerar på marknadsaktörens vägnar, ett system för rapportering av handel, en organiserad marknad, ett ordermatchningssystem eller en annan person som yrkesmässigt utför transaktioner har uppfyllt sina rapporteringskrav till en behörig myndighet i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella tjänster⁽³⁾ eller tillämplig unionslagstiftning om derivattransaktioner, centrala motparter och transaktionsregister, bör dennes rapporteringskrav även anses vara uppfyllda enligt denna förordning, men endast i den utsträckning som all information som krävs enligt denna förordning har rapporterats.
- (20) Det är viktigt att kommissionen och byrån har ett nära samarbete vid genomförandet av denna förordning och på ett lämpligt sätt samråder med de europeiska nätverken av systemansvariga för överföringssystem för el och gas samt med Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma), som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010⁽⁴⁾, med nationella tillsynsmyndigheter, behöriga finansmyndigheter och andra myndigheter i medlemsstaterna såsom nationella konkurrensmyndigheter och med intressenter såsom organiserade marknadsplatser (t.ex. energibörser) och andra marknadsaktörer.

⁽¹⁾ EUT L 211, 14.8.2009, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

⁽³⁾ EUT L 145, 30.4.2004, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 331, 15.12.2010, s. 84.

- (21) Ett europeiskt register för marknadsaktörer, vilket bygger på nationella register, bör införas för att förbättra öppenheten och integriteten på grossistmarknaderna för energi. Ett år efter införandet av detta register bör kommissionen i samarbete med byrån, i enlighet med de rapporter som byrån lämnar till kommissionen, och med de nationella tillsynsmyndigheterna utvärdera hur detta europeiska register för marknadsaktörer har fungerat och hur ändamålsenligt det har varit. Om det på grundval av denna utvärdering anses lämpligt bör kommissionen överväga att lägga fram fler instrument för att förbättra öppenheten och integriteten på grossistenergimarknaderna och säkra lika villkor för marknadsaktörerna på unionsnivå.
- (22) I syfte att underlätta effektiv övervakning av alla aspekter av handeln med grossistenergiprodukter bör byrån inrätta mekanismer som ger andra berörda myndigheter tillgång till de uppgifter som den samlar in om transaktioner på grossistmarknaderna för energi, i synnerhet Esma, nationella tillsynsmyndigheter, medlemsstaternas behöriga finansmyndigheter, nationella konkurrensmyndigheter och andra berörda myndigheter.
- (23) Byrån bör se till att de uppgifter den samlar in är skyddade, förhindra obehörig åtkomst till uppgifterna samt fastställa rutiner för att se till att uppgifterna inte missbrukas av personer med behörig åtkomst till dem. Byrån bör även förvissa sig om att de myndigheter som har tillgång till byråns uppgifter håller en lika hög säkerhetsnivå och är ålagda vederbörlig tystnadsplikt. Driftsäkerheten i de IT-system som används för att bearbeta och överföra dessa uppgifter måste därför också garanteras. För att inrätta ett IT-system som garanterar högsta möjliga datasäkerhet bör byrån uppmanas till ett nära samarbete med Europeiska byrån för nät- och informations-säkerhet (Enisa). Dessa regler bör också gälla andra myndigheter som har rätt att tillgå uppgifterna vid tillämpningen av denna förordning.
- (24) Denna förordning respekterar de grundläggande rättigheter och iakttar de principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, som det hänvisas till i artikel 6 i fördraget om Europeiska unionen och i medlemsstaternas konstitutionella traditioner och bör tillämpas i enlighet med rätten till yttrandefrihet och informationsfrihet som erkänns i artikel 11 i stadgan.
- (25) Om uppgifterna inte, eller inte längre, är känsliga från kommersiell synpunkt eller säkerhetssynpunkt bör byrån göra uppgifterna tillgängliga för marknadsaktörer och för offentligheten i syfte att bidra till förbättrade kunskaper om marknaden. En sådan öppenhet kommer att bidra till att skapa förtroende för marknaden och främja kunskaper om hur grossistmarknaderna för energi fungerar. Byrån bör fastställa och göra offentligt tillgängliga bestämmelser om hur den ska tillgängliggöra dessa uppgifter på ett rättvist och öppet sätt.
- (26) De nationella tillsynsmyndigheterna bör ha ansvaret för att denna förordning verkställs i medlemsstaterna. Därför bör de nationella tillsynsmyndigheterna ha de utredningsbefogenheter som de behöver för att effektivt kunna utföra sina uppgifter. Dessa befogenheter bör utövas i överensstämmelse med nationell lagstiftning och får underställas vederbörlig tillsyn.
- (27) Byrån bör se till att denna förordning tillämpas på ett enhetligt sätt i hela unionen, i överensstämmelse med tillämpningen av direktiv 2003/6/EG. I detta syfte bör byrån offentliggöra icke bindande vägledning om tillämpning av de definitioner som fastställs i denna förordning, där så är lämpligt. Denna vägledning bör bland annat ta upp frågan om godtagen marknadspraxis. Eftersom marknadsmissbruk på grossistmarknaderna för energi ofta påverkar fler än en medlemsstat bör byrån dessutom ha en viktig roll i att se till att utredningarna genomförs på ett effektivt och enhetligt sätt. För att kunna göra detta bör byrån ha möjlighet att begära samarbete och samordna utredningsgrupper som består av representanter för de berörda nationella tillsynsmyndigheterna och, där detta är lämpligt, av andra myndigheter, inklusive nationella konkurrensmyndigheter.
- (28) Byrån bör få lämpliga finansiella resurser och personalresurser för att på ett adekvat sätt utföra de ytterligare uppgifter som tilldelas den enligt denna förordning. I detta syfte bör det förfarande för fastställande, genomförande och kontroll över dess budget som anges i artiklarna 23 och 24 i förordning (EG) nr 713/2009 ta vederbörlig hänsyn till dessa uppgifter. Budgetmyndigheten bör säkerställa att bästa effektivitetsstandard uppnås.
- (29) De nationella tillsynsmyndigheterna, medlemsstaternas behöriga finansmyndigheter och, där så är lämpligt, de nationella konkurrensmyndigheterna bör samarbeta i syfte att garantera att enhetliga åtgärder vidtas mot marknadsmissbruk på grossistmarknaderna för energi, vilka omfattar både produktmarknaderna och derivatmarknaderna. Detta samarbete bör inbegripa ömsesidigt utbyte av information om misstankar att handlingar som sannolikt strider mot denna förordning, direktiv 2003/6/EG eller konkurrenslagstiftningen utförs eller har utförts på grossistmarknaderna för energi. Samarbetet bör dessutom bidra till ett enhetligt och konsekvent tillvägagångssätt vid utredningar och rättsliga förfaranden.

- (30) Det är viktigt att tystnadsplikt gäller för dem som tar emot konfidentiell information i enlighet med denna förordning. Byrån, de nationella tillsynsmyndigheterna, medlemsstaternas behöriga finansmyndigheter och de nationella konkurrensmyndigheterna bör garantera sekretess, tillförlitlighet och skydd för de uppgifter som de tar emot.
- (31) Det är viktigt att sanktionerna för överträdelser av denna förordning är proportionerliga, effektiva och avskräckande och återspeglar överträdelsernas allvarlighetsgrad, den skada som åsamkats konsumenterna och de vinster som aktörerna hade kunnat uppnå genom att handla med insiderinformationen eller genom den otillbörliga marknadspåverkan. Sanktionerna bör tillämpas enligt nationell lagstiftning. Med tanke på hur handel med el- och naturgasderivat och handel med konkret el och naturgas växelverkar bör sanktionerna för överträdelser av denna förordning motsvara de sanktioner som medlemsstaterna antog i och med genomförandet av direktiv 2003/6/EG. Med hänsyn till samrådet om kommissionens meddelande av den 12 december 2010 om att förstärka sanktionssystemen i den finansiella tjänstesektorn bör kommissionen överväga att inom en rimlig tidsram lägga fram förslag för att harmonisera minimistandarderna för sanktionssystemen i medlemsstaterna. Denna förordning påverkar varken nationella regler om bevisvärde eller den skyldighet som nationella tillsynsmyndigheter och domstolar i medlemsstaterna har att fastställa sakförhållanden i ett fall, förutsatt att sådana regler och skyldigheter är förenliga med unionsrättens allmänna principer.
- (32) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att inrätta ett harmoniserat regelverk som garanterar integritet och öppenhet på grossistmarknaderna för energi, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och det därför bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå det målet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte, tillämpningsområde och förhållande till annan unionslagstiftning

1. I denna förordning fastställs bestämmelser som förbjuder marknadsmissbruk som påverkar grossistmarknaderna för energi, och som är förenliga med bestämmelserna för finansmarknaderna och med att grossistmarknaderna för energi ska fungera väl, samtidigt som hänsyn tas till särdragen hos dessa marknader. I denna förordning fastställs även att grossistmarknaderna för energi ska övervakas av byrån för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter ("byrån"), i nära samarbete med de

nationella tillsynsmyndigheterna och med hänsyn tagen till växelverkan mellan systemet för handel med utsläppsrätter och grossistmarknaderna för energi.

2. Denna förordning omfattar handel med grossistenergiprodukter. Artiklarna 3 och 5 i denna förordning ska inte tillämpas på grossistenergiprodukter som utgörs av finansiella instrument, och som omfattas av artikel 9 i direktiv 2003/6/EG. Denna förordning ska inte påverka tillämpningen av direktiven 2003/6/EG och 2004/39/EG eller bestämmelserna i EU:s konkurrenslagstiftning på den praxis som denna förordning avser.

3. Byrån, nationella tillsynsmyndigheter, Esma, medlemsstaternas behöriga finansmyndigheter och, där så är lämpligt, nationella konkurrensmyndigheter ska samarbeta i syfte att garantera att enhetliga åtgärder vidtas, och att de tillämpliga reglerna verkställs när åtgärderna rör ett eller flera finansiella instrument som omfattas av artikel 9 i direktiv 2003/6/EG, och även när åtgärderna rör en eller flera grossistenergiprodukter som omfattas av artiklarna 3, 4 och 5 i denna förordning.

4. Byråns styrelse ska se till att byrån utför de uppgifter den tilldelas i enlighet med denna förordning och i överensstämmelse med denna förordning och förordning (EG) nr 713/2009.

5. Direktören för byrån ska samråda med byråns tillsynsnämnd om alla aspekter för genomförandet av denna förordning och ta vederbörlig hänsyn till dess råd och yttranden.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *insiderinformation*: information av specifik natur som inte har offentliggjorts, som direkt eller indirekt rör en eller flera grossistenergiprodukter och som, om den skulle offentliggöras, sannolikt skulle ha en väsentlig påverkan på priserna för dessa grossistenergiprodukter.

Vid tillämpningen av denna definition avses med information

- a) den information som ska offentliggöras enligt förordningarna (EG) nr 714/2009 och (EG) nr 715/2009, inklusive de riktlinjer och nätföreskrifter som antas enligt dessa förordningar,
- b) information om anläggningarnas kapacitet och användning för produktion, lagring, förbrukning eller överföring av el eller naturgas eller om LNG-anläggningars kapacitet och användning, däribland anläggningarnas planerade eller oplanerade driftstopp,

- c) information som måste offentliggöras enligt lagar eller andra författningar på EU-nivå eller på nationell nivå, marknadsregler, avtal eller praxis på den berörda grossistmarknaden för energi, i den mån som denna information sannolikt skulle få en stor inverkan på priserna på grossistenergiprodukter och
- d) annan information som en förnuftigt agerande marknadsaktör sannolikt skulle använda som en del av grunden för sitt beslut om att utföra en transaktion som rör, eller utfärda en handelsorder om, en grossistenergiprodukt.

Informationen anses vara av specifik natur om den anger en rad omständigheter som föreligger eller rimligen kan förväntas uppkomma eller en händelse som har inträffat eller rimligen kan förväntas inträffa och om den är specifik nog för att man ska kunna dra en slutsats om den möjliga effekten av denna rad omständigheter eller denna händelse på priserna på grossistenergiprodukter.

2. otillbörlig marknadspåverkan:

- a) utförande av en transaktion eller en handelsorder för grossistenergiprodukter,
 - i) som ger eller kan förväntas ge falska eller vilseledande signaler om tillgång, efterfrågan eller pris på grossistenergiprodukter,
 - ii) som genom en persons agerande eller fleras samarbete låser fast priset eller försöker låsa fast priset på en eller flera grossistenergiprodukter vid en konstlad nivå, utom i de fall då personen som utförde transaktionen eller handelsordern kan visa att hans skäl att utföra densamma är legitima och att transaktionen eller ordern stämmer överens med godtagen marknadspraxis på den berörda grossistmarknaden för energi, eller
 - iii) där falska förespeglningar, försök till eller andra slag av vilseledande eller manipulationer utnyttjas, vilka ger eller kan förväntas ge falska eller vilseledande signaler om tillgången, efterfrågan eller priset på grossistenergiprodukter

eller

- b) spridning av information genom medierna, inklusive internet eller på annat sätt, som ger eller kan förväntas ge falska eller vilseledande signaler om tillgången, efterfrågan eller priset på grossistenergiprodukter, även sprid-

ning av rykten och falska eller vilseledande nyheter, om personen som sprid informationen insåg eller borde ha insett att den var falsk eller vilseledande.

När informationen sprids i journalistiskt eller konstnärligt syfte ska spridning av sådan information bedömas med hänsyn till regler som är tillämpliga på tryckfriheten och yttrandefriheten i andra medier, såvida inte

- i) dessa personer direkt eller indirekt uppnår en fördel eller vinning genom att sprida informationen i fråga, eller
- ii) informationen röjs eller sprids för att vilseleda marknaden angående tillgång, efterfrågan eller priset på grossistenergiprodukter.

3. försök till otillbörlig marknadspåverkan:

- a) utförande av en transaktion eller utfärdande av en handelsorder eller vidtagande av någon annan åtgärd som rör en grossistenergiprodukt i syfte att
 - i) ge falska eller vilseledande signaler om tillgång, efterfrågan eller pris på grossistenergiprodukter, eller
 - ii) låsa fast priset på en eller flera grossistenergiprodukter vid en konstlad nivå, utom i de fall då personen som utförde transaktionen eller utfärdade handelsordern kan visa legitima skäl till detta och att transaktionen eller ordern stämmer överens med godtagen marknadspraxis på den berörda grossistmarknaden för energi, eller
 - iii) utnyttja falska förespeglningar eller andra slag av vilseledande eller manipulationer, vilka ger eller kan förväntas ge falska eller vilseledande signaler om tillgången, efterfrågan eller priset på grossistenergiprodukter

eller

- b) spridning genom medierna, inklusive internet, eller på annat sätt av information som ger eller kan förväntas ge falska eller vilseledande signaler om tillgången, efterfrågan eller priset på grossistenergiprodukter.

4. grossistenergiprodukter: följande avtal och derivat, oavsett var och hur de handlas:

- a) avtal som rör försörjning av el eller naturgas om leverans sker i unionen,

b) derivat som rör el eller naturgas som produceras, handlas eller levereras i unionen,

c) avtal som rör transport av el eller naturgas i unionen,

d) derivat som rör transport av el eller naturgas i unionen.

Avtal som rör försörjning och distribution av el eller naturgas som ska användas av slutkonsumenterna utgör inte grossistenergiprodukter. Avtal om leverans och distribution av el eller naturgas till slutkonsumenter med en förbrukningskapacitet som är större än den gräns som anges i punkt 5 andra stycket ska emellertid behandlas som grossistenergiprodukter.

5. *förbrukningskapaciteten*: förbrukningen hos en slutkund av antingen el eller naturgas som använder den produktionskapaciteten fullt ut. Den omfattar all förbrukning av den kunden som en enda ekonomisk enhet, i den mån som förbrukningen sker på marknader med sammanhängande grossistpriser.

Vid tillämpningen av denna definition ska förbrukningen vid separata anläggningar under kontroll av en enda ekonomisk enhet med en förbrukningskapacitet på mindre än 600 GWh per år inte beaktas i den mån som dessa anläggningar inte utövar ett gemensamt inflytande på grossistenergimarknadspriserna eftersom de befinner sig inom olika geografiska marknader.

6. *grossistmarknad för energi*: en marknad i unionen där det bedrivs handel med grossistenergiprodukter.

7. *marknadsaktör*: en person, däribland systemansvariga för överföringssystem, som utför en transaktion, inklusive utfärdande av en handelsorder, på en eller flera grossistmarknader för energi.

8. *person*: varje fysisk eller juridisk person.

9. *behörig finansmyndighet*: en behörig myndighet som har utsetts i enlighet med förfarandet i artikel 11 i direktiv 2003/6/EG.

10. *nationell tillsynsmyndighet*: en nationell tillsynsmyndighet som har utsetts i enlighet med artikel 35.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el ⁽¹⁾, eller artikel 39.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/73/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas ⁽²⁾.

11. *systemansvarig för överföringssystemet*: den betydelse som fastställs i artikel 2.4 i direktiv 2009/72/EG och artikel 2.4 i direktiv 2009/73/EG.

12. *moderbolag*: ett moderbolag i den betydelse som fastställs i artiklarna 1 och 2 i rådets sjunde direktiv 83/349/EEG av den 13 juni 1983 grundat på artikel 54.3 g i fördraget om sammanställd redovisning ⁽³⁾.

13. *anknutet företag*: antingen ett dotterföretag eller ett företag i vilket ägarintresse innehas, eller ett företag knutet till ett annat företag i den betydelse som fastställs i artikel 12.1 i direktiv 83/349/EEG.

14. *distribution av naturgas*: den betydelse som fastställs i artikel 2.5 i direktiv 2009/73/EG.

15. *distribution av el*: den betydelse som fastställs i artikel 2.5 i direktiv 2009/72/EG.

Artikel 3

Förbud mot insiderhandel

1. Personer som förfogar över insiderinformation om en grossistenergiprodukt är förbjudna att

a) utnyttja denna för att förvärva eller avyttra, eller försöka förvärva eller avyttra, grossistenergiprodukter som omfattas av denna information, för egen eller annans räkning, direkt eller indirekt,

b) röja sådan insiderinformation till annan person, utom i fall då röjandet sker som ett normalt led i fullgörande av tjänst, verksamhet eller åligganden,

c) på grundval av sådan insiderinformation föreslå eller förmå någon annan person att förvärva eller avyttra grossistenergiprodukter som omfattas av informationen.

2. Förbudet i punkt 1 omfattar följande personer som förfogar över insiderinformation om en grossistenergiprodukt:

a) Personer i ett företags administrations-, lednings- eller kontrollorgan.

b) Personer som innehar aktier i ett företag.

c) Personer som har tillgång till informationen i sin anställning, i sin verksamhet eller under sina åligganden.

d) Personer som har fått tillgång till informationen genom brottslig verksamhet.

e) Personer som vet, eller borde veta, att informationen är insiderinformation.

⁽¹⁾ EUT L 211, 14.8.2009, s. 55.

⁽²⁾ EUT L 211, 14.8.2009, s. 94.

⁽³⁾ EGT L 193, 18.7.1983, s. 1.

3. Punkt 1 a och c i den här artikeln ska inte tillämpas på systemansvariga för överföringssystem när dessa köper el eller naturgas i syfte att säkerställa säker drift av systemet, utifrån sin skyldighet enligt artikel 12 d och e i direktiv 2009/72/EG, eller artikel 13.1 a och c i direktiv 2009/73/EG.

4. Denna artikel ska inte tillämpas på

- a) transaktioner som utförs för att uppfylla ett åtagande att förvärva eller avyttra grossistenergiprodukter, när detta åtagande följer av ett avtal som ingåtts eller en handelsorder som utfärdats innan personen i fråga kom att förfoga över insiderinformationen,
- b) transaktioner som utförts av el- och naturgasproducenter, operatörer av naturgaslagringsanläggningar eller operatörer av LNG-importanläggningar med det enda syftet att täcka omedelbara fysiska förluster till följd av oplanerade avbrott, när underlåtenhet att göra detta skulle resultera i att marknadsaktören inte skulle kunna uppfylla sina avtalsskyldigheter eller när detta görs i överenskommelse med berörda systemansvariga för överföringssystem i syfte att säkerställa trygg och säker drift av systemet; i denna situation ska den relevanta informationen rörande transaktionerna rapporteras till byrån och den nationella tillsynsmyndigheten. Denna rapporteringsskyldighet påverkar inte tillämpningen av skyldigheten i artikel 4.1.
- c) marknadsaktörer som agerar i enlighet med nationella bestämmelser för krissituationer när nationella myndigheter har ingripit för att trygga försörjningen av el eller naturgas och marknadsmekanismer har upphävts i en medlemsstat eller i delar av en medlemsstat. I detta fall ska myndigheten med ansvar för krisplaneringen säkerställa offentliggörande i enlighet med artikel 4.

5. När personen som förfogar över insiderinformationen om en grossistenergiprodukt är en juridisk person, gäller förbudet som avses i punkt 1 också de fysiska personer som deltar i beslutet att genomföra transaktionen för den juridiska personens räkning.

6. När informationen sprids i journalistiskt eller konstnärligt syfte ska sådan spridning av information bedömas med hänsyn till regler som är tillämpliga på tryckfriheten och yttrandefriheten i andra medier, såvida inte

- a) dessa personer direkt eller indirekt uppnår en fördel eller vinning genom att sprida informationen i fråga, eller
- b) informationen röjs eller sprids för att vilseleda marknaden angående tillgång, efterfrågan eller priset på grossistenergiprodukter.

Artikel 4

Skyldighet att offentliggöra insiderinformation

1. Marknadsaktörerna ska i god tid och effektivt offentliggöra insiderinformation som de har om verksamheten eller anläggningarna som den berörda marknadsaktören, eller moderbolaget eller anknutet företag, äger eller kontrollerar eller för vilken den marknadsaktören eller det företaget har driftsansvar, antingen fullständigt eller delvis. Offentliggörandet ska innehålla uppgifter om anläggningarnas kapacitet och användning att producera, lagra, förbruka eller överföra el eller naturgas eller om LNG-anläggningarnas kapacitet och användning, däribland anläggningarnas planerade eller oplanerade driftstopp.

2. En marknadsaktör får på eget ansvar undantagsvis skjuta upp offentliggörandet av insiderinformationen, i syfte att inte skada sina egna legitima intressen, under förutsättning att det inte är sannolikt att den uteblivna informationen vilseleder allmänheten, samt att marknadsaktören kan säkerställa att informationen förblir konfidentiell och att han inte fattar beslut om handel med grossistenergiprodukter grundat på informationen. I ett sådant fall ska marknadsaktören utan dröjsmål överlämna den informationen tillsammans med en motivering till varför offentliggörandet dröjt, till byrån och till den berörda nationella tillsynsmyndigheten enligt artikel 8.5.

3. När en marknadsaktör eller en person anställd av marknadsaktören eller som agerar på marknadsaktörens vägnar avslöjar insiderinformation om en grossistenergiprodukt som ett normalt led i fullgörande av tjänst, verksamhet eller åligganden i enlighet med artikel 3.1 b, ska den marknadsaktören eller personen se till att denna information offentliggörs samtidigt, fullständigt och effektivt. Om avslöjandet är oavsiktligt ska marknadsaktören se till att informationen offentliggörs fullständigt och effektivt så snart som möjligt efter det oavsiktliga avslöjandet. Denna punkt ska inte gälla om den person som mottar informationen är skyldig att inte röja denna, oberoende av om denna skyldighet grundar sig på lagar och andra författningar, bolagsordningar eller ett avtal.

4. Offentliggörande av insiderinformation, inbegripet i sammanställd form, i enlighet med förordning (EG) nr 714/2009 eller förordning (EG) nr 715/2009, eller av de riktlinjer och nätföreskrifter som antas enligt dessa förordningar, utgör samtidigt, fullständigt och effektivt offentliggörande.

5. När en systemansvarig för ett överföringssystem har beviljats ett undantag från skyldigheten att offentliggöra vissa uppgifter i enlighet med förordning (EG) nr 714/2009 eller förordning (EG) nr 715/2009 undantas den systemansvarige även från den skyldighet som fastställs i punkt 1 i denna artikel med avseende på dessa uppgifter.

6. Punkterna 1 och 2 påverkar inte marknadsaktörernas skyldigheter enligt direktiven 2009/72/EG och 2009/73/EG och förordningarna (EG) nr 714/2009 och (EG) nr 715/2009, inklusive de riktlinjer och nätföreskrifter som antas enligt dessa direktiv och förordningar, i synnerhet när det gäller vid vilken tidpunkt och på vilket sätt informationen ska offentliggöras.

7. Punkterna 1 och 2 åsidosätter inte marknadsaktörernas rätt att fördröja offentliggörande av känslig information om skydd av kritisk infrastruktur så som föreskrivs i artikel 2 d i rådets direktiv 2008/114/EG av den 8 december 2008 om identifiering av, och klassificering som, europeisk kritisk infrastruktur och bedömning av behovet att stärka skyddet av denna ⁽¹⁾, om den är sekretessbelagd i deras land.

Artikel 5

Förbud mot otillbörlig marknadspåverkan

Det är förbjudet att bedriva, eller försöka bedriva, otillbörlig marknadspåverkan på grossistmarknaderna för energi.

Artikel 6

Teknisk uppdatering av definitionerna av insiderinformation och otillbörlig marknadspåverkan

1. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 20 för att

a) anpassa definitionerna i artiklarna 2.1, 2.2, 2.3 och 2.5 i syfte att säkerställa överensstämmelse med annan relevant unionslagstiftning inom områdena finansiella tjänster och energi, och

b) uppdatera dessa definitioner enbart i syfte att ta hänsyn till den kommande utvecklingen på grossistmarknaderna för energi,

2. De delegerade akter som avses i punkt 1 ska minst beakta

a) de specifika förhållanden som råder på grossistmarknaderna för energi inklusive vad som är utmärkande för el- och gasmarknaderna och växelverkan mellan produktmarknaderna och derivatmarknaderna,

b) möjligheten till påverkan över gränserna, mellan el- och gasmarknader och över produktmarknaderna och derivatmarknaderna,

c) den faktiska eller planerade produktionens eventuella inverkan på priserna, förbrukningen, användningen av överföringssystem samt lagringskapaciteten på grossistmarknaderna för energi, och

d) de nätföreskrifter och ramriktlinjer som har antagits i enlighet med förordningarna (EG) nr 714/2009 och (EG) nr 715/2009.

Artikel 7

Marknadsövervakning

1. Byrån ska övervaka handeln med grossistenergiprodukter i syfte att försöka upptäcka och förhindra handel som bedrivs utifrån insiderinformation och otillbörlig marknadspåverkan. Den ska samla in uppgifter i syfte att analysera och övervaka grossistmarknaderna för energi som anges i artikel 8.

2. De nationella tillsynsmyndigheterna ska samarbeta på regional nivå och med byrån om att utföra den övervakning av grossistmarknaderna för energi som avses i punkt 1. I detta syfte ska de nationella tillsynsmyndigheterna ha tillgång till den relevanta information som byrån innehar, som byrån har samlat in i enlighet med punkt 1 i denna artikel och som omfattas av bestämmelserna i artikel 10.2. Nationella tillsynsmyndigheter får också övervaka handeln med grossistenergiprodukter på nationell nivå.

Medlemsstaterna får fastställa att deras nationella konkurrensmyndighet eller ett marknadsövervakningsorgan som inrättats inom den myndigheten kan genomföra marknadsövervakning med den nationella tillsynsmyndigheten. När den genomför sådan marknadsövervakning ska den nationella konkurrensmyndigheten eller det nationella marknadsövervakningsorganet ha samma rättigheter och skyldigheter som den nationella tillsynsmyndigheten enligt första stycket i denna punkt, punkt 3 andra stycket andra meningen i den här artikeln, artikel 4.2 andra meningen, artikel 8.5 första meningen och artikel 16.

3. Byrån ska minst en gång årligen lägga fram en rapport till kommissionen om dess verksamhet som omfattas av denna förordning och offentliggöra denna rapport. I dessa rapporter ska byrån bedöma funktionen och öppenheten hos olika kategorier av marknadsplatser och sätt att bedriva handel och kan lämna rekommendationer till kommissionen i fråga om bestämmelser, normer och förfaranden på marknaden som kan förbättra marknadsintegriteten och funktionen hos den inre marknaden. Byrån får även utvärdera huruvida eventuella minimikrav för organiserade marknadsplatser skulle kunna bidra till förbättrad öppenhet på marknaden. Rapporterna kan kombineras med den rapport som avses i artikel 11.2 i förordning (EG) nr 713/2009.

Byrån kan ge rekommendationer till kommissionen som rör transaktionsregistren, inklusive handelsorder, om den anser det är nödvändigt för att kunna övervaka grossistmarknaderna för energi på ett effektivt sätt. Innan byrån ger dessa rekommendationer ska den samråda med berörda parter, i synnerhet med nationella tillsynsmyndigheter, behöriga finansmyndigheter i medlemsstaterna, nationella konkurrensmyndigheter och Esma.

Alla rekommendationer bör göras tillgängliga för Europaparlamentet, rådet och kommissionen samt offentliggöras.

⁽¹⁾ EUT L 345, 23.12.2008, s. 75.

Artikel 8

Insamling av uppgifter

1. Marknadsaktörer, eller en person eller en myndighet som förtecknas i punkt 4 b–f och som agerar på deras vägnar ska ge byrån ett register över transaktioner som rör grossistmarknaderna för energi, inklusive handelsorder. De uppgifter som ska rapporteras ska innehålla en exakt identifiering av köpta och sålda grossistenergiprodukter, överenskommet pris och överenskommen kvantitet, datum och tidpunkt för verkställande, transaktionsparterna och transaktionens mottagare samt annan relevant information. Det övergripande ansvaret ligger hos marknadsaktörerna, men så snart de begärda uppgifterna tas emot från en person eller en myndighet som förtecknas i punkt 4 b–f, ska rapporteringskravet på den berörda marknadsaktören anses vara uppfyllt.

2. Kommissionen ska med hjälp av genomförandeakter

- a) utarbeta en lista över avtal och derivat, däribland handelsorder, vilka ska rapporteras i enlighet med punkt 1 och om lämpliga de minimigränser för rapportering om transaktioner där så är lämpligt,
- b) anta enhetliga regler om rapportering av uppgifter som ska tillhandahållas i enlighet med punkt 1,
- c) fastställa vid vilken tidpunkt och i vilken form dessa uppgifter ska rapporteras.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 21.2. De ska ta hänsyn till befintliga rapporteringssystem.

3. De personer som avses i punkt 4 a–d som har rapporterat transaktioner i enlighet med direktiv 2004/39/EG, eller tillämplig unionslagstiftning om derivattransaktioner, centrala motparter och transaktionsregister ska inte åläggas dubbla rapporteringskrav angående dessa transaktioner.

Utan att det påverkar första stycket i den här punkten kan de genomförandeakter som avses i punkt 2 göra det möjligt för organiserade marknader och system för ordermatchning eller rapportering av handel att förse byrån med dokumentation om grossisttransaktioner avseende energi.

4. I punkt 1 ska information lämnas av

- a) marknadsaktören,
- b) tredje part som agerar på marknadsaktörens vägnar,
- c) ett system för rapportering av handel,

d) en organiserad marknad, ett ordermatchningssystem eller en annan person som yrkesmässigt utför transaktioner,

e) ett transaktionsregister som har registrerats eller godkänts i enlighet med tillämplig unionslagstiftning om derivattransaktioner, centrala motparter och transaktionsregister eller

f) en behörig myndighet som har tagit emot dessa uppgifter i enlighet med artikel 25.3 i direktiv 2004/39/EG eller Esma när denna har mottagit dessa uppgifter i enlighet med tillämplig unionslagstiftning om derivattransaktioner, centrala motparter och transaktionsregister.

5. Marknadsaktörerna ska förse byrån och de nationella tillsynsmyndigheterna med uppgifter om kapaciteten hos och användningen av anläggningarna för att producera, lagra, förbruka eller överföra el eller naturgas eller om kapaciteten hos och användningen av LNG-anläggningar, däribland anläggningarnas planerade eller oplanerade driftstopp, så att handeln på grossistmarknaderna för energi kan övervakas. Rapporteringskraven för marknadsaktörer ska minimeras genom att de nödvändiga uppgifterna eller en del av dem när så är möjligt inhämtas från befintliga källor.

6. Kommissionen ska med hjälp av genomförandeakter

- a) anta enhetliga regler om rapporteringen av uppgifter som ska tillhandahållas i enlighet med punkt 5, och om lämpliga tak för denna rapportering, där så är lämpligt, och
- b) fastställa tidpunkten och formen för hur dessa uppgifter ska rapporteras.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 21.2. De ska ta hänsyn till befintliga rapporteringskrav enligt förordning (EG) nr 714/2009 och förordning (EG) nr 715/2009.

Artikel 9

Registrering av marknadsaktörer

1. Marknadsaktörer som ingår transaktioner som måste rapporteras till byrån i enlighet med artikel 8.1 ska registrera sig hos den nationella tillsynsmyndigheten i den medlemsstat där de är etablerade eller bosatta, eller, om de inte är etablerade eller bosatta i unionen, i en medlemsstat där de är verksamma.

En marknadsaktör ska registrera sig bara hos en enda nationell tillsynsmyndighet. Medlemsstaterna ska inte kräva att en marknadsaktör som redan är registrerad i en annan medlemsstat ska registrera sig igen.

Registreringen av marknadsaktörer ska inte påverka skyldigheterna att följa tillämpliga handels- och balansregler.

2. De nationella tillsynsmyndigheterna ska senast tre månader från det datum då kommissionen har antagit de genomförandeakter som föreskrivs i artikel 8.2 upprätta ett nationellt register över marknadsaktörer, vilket de ska uppdatera. Registret ska ge varje marknadsaktör en unik identifieringskod och ska innehålla tillräckliga uppgifter för att marknadsaktören ska kunna identifieras, däribland relevanta detaljer rörande dess momsregistreringsnummer (VAT-nummer), etableringsort, vilka personer som bär ansvar för verksamhets- och handelsbeslut, samt vem som i sista hand övervakar eller drar nytta av aktörens handelsverksamhet.

3. De nationella tillsynsmyndigheterna ska överlämna uppgifterna i sina nationella register till byrån i ett format som ska bestämmas av byrån. Byrån ska i samarbete med dessa myndigheter bestämma detta format och offentliggöra det senast den 29 juni 2012. Byrån ska på grundval av uppgifterna från de nationella tillsynsmyndigheterna upprätta ett europeiskt register över marknadsaktörer. De nationella tillsynsmyndigheterna och andra berörda myndigheter ska ha tillgång till det europeiska registret. Byrån får, med förbehåll för bestämmelserna i artikel 17, besluta att offentliggöra det europeiska registret, eller utdrag ur det, under förutsättning att kommersiellt känslig information om enskilda marknadsaktörer inte röjs.

4. De marknadsaktörer som avses i punkt 1 i den här artikeln ska överlämna registreringsblanketten till de nationella tillsynsmyndigheterna innan de ingår en transaktion som måste rapporteras till byrån enligt artikel 8.1.

5. De marknadsaktörer som avses i punkt 1 ska skyndsamt till de nationella tillsynsmyndigheterna meddela eventuella ändringar i uppgifterna i registreringsblanketten.

Artikel 10

Utbyte av information mellan byrån och andra myndigheter

1. Byrån ska inrätta mekanismer i syfte att utbyta den information den tar emot enligt artiklarna 7.1 och 8 med nationella tillsynsmyndigheter, medlemsstaternas behöriga finansmyndigheter, nationella konkurrensmyndigheter, Esma och andra berörda myndigheter. Före inrättandet av dessa mekanismer ska kommissionen samråda med dessa myndigheter.

2. Tillgång till de mekanismer som avses i punkt 1 ska byrån endast ge till myndigheter som har inrättat system som gör att byrån kan uppfylla kraven i artikel 12.1.

3. All relevant information om grossistenergiprodukter och derivat som hör samman med utsläppsrätter som har samlats in i transaktionsregister som har registrerats eller godkänts i enlighet med tillämplig unionslagstiftning om derivattransaktioner, centrala motparter och transaktionsregister ska göras tillgänglig för byrån.

Esma ska till byrån överlämna de rapporter om transaktioner som rör grossistenergiprodukter som den har tagit emot enligt artikel 25.3 i direktiv 2004/39/EG och enligt tillämplig unionslagstiftning om derivattransaktioner, centrala motparter och transaktionsregister. Behöriga myndigheter som tar emot rapporter om transaktioner som rör grossistenergiprodukter enligt artikel 25.3 i direktiv 2004/39/EG ska överlämna dessa rapporter till byrån.

Byrån och de myndigheter som är ansvariga för tillsynen över handel med utsläppsrätter eller derivat som hör samman med utsläppsrätter ska samarbeta med varandra och fastställa lämpliga mekanismer som ger byrån tillgång till transaktionsregistren för sådana utsläppsrätter och derivat när dessa myndigheter samlar in information om sådana transaktioner.

Artikel 11

Uppgiftsskydd

Denna förordning ska inte påverka medlemsstaternas skyldigheter vid sin behandling av personuppgifter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter⁽¹⁾ eller byråns skyldigheter, inom ramen för dess ansvarsområden, avseende dess behandling av personuppgifter enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter⁽²⁾.

Artikel 12

Driftssäkerhet

1. Byrån ska säkerställa sekretess, tillförlitlighet och skydd för de uppgifter som mottas enligt artiklarna 4.2, 8 och 10. Byrån ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att förhindra att informationen i dess system missbrukas och att obehöriga får tillgång till informationen.

De nationella tillsynsmyndigheterna, medlemsstaternas behöriga finansmyndigheter, nationella konkurrensmyndigheter, Esma och andra relevanta myndigheter ska säkerställa sekretess, tillförlitlighet och skydd för de uppgifter som de mottar enligt artikel 4.2, artikel 7.2, artikel 8.5 eller artikel 10 och vidta åtgärder för att informationen inte ska missbrukas.

Byrån ska identifiera hot mot driftsäkerheten och minimera dem genom att utveckla lämpliga system, kontroller och förfaranden.

⁽¹⁾ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ EGT L 8, 12.1.2001, s. 1.

2. Med förbehåll för artikel 17 kan byrån besluta om att offentliggöra en del av de uppgifter den besitter, under förutsättning att den inte avslöjar kommersiellt känsliga uppgifter om enskilda marknadsaktörer, enskilda transaktioner eller enskilda marknadsplatser och att det inte är möjligt att sluta sig till sådana uppgifter.

Byrån ska göra sin databas för handel utan kommersiellt känsliga uppgifter tillgänglig för forskningsändamål med förbehåll för sekretesskraven.

Uppgifter ska offentliggöras eller tillgängliggöras i syfte att förbättra öppenheten på grossistmarknaderna för energi och under förutsättning att de inte kan förväntas leda till snedvridning av konkurrensen på dessa energimarknader.

Byrån ska sprida uppgifterna på ett rättvist sätt i enlighet med transparenta regler som den ska upprätta och offentliggöra.

Artikel 13

Genomförande av förbuden mot marknadsmissbruk

1. De nationella tillsynsmyndigheterna ska se till att förbuden i artiklarna 3 och 5 och skyldigheterna i artikel 4 tillämpas.

Varje medlemsstat ska senast den 29 juni 2013 se till att deras nationella tillsynsmyndigheter har de utredningsbefogenheter och verkställandebefogenheter som de behöver för att utföra den uppgiften. Befogenheterna ska utövas på ett proportionerligt sätt.

Dessa befogenheter får utövas

- a) direkt,
- b) i samarbete med andra myndigheter, eller
- c) efter ansökan till de behöriga rättsliga myndigheterna.

När så är lämpligt får den nationella tillsynsmyndigheten utöva sina utredningsbefogenheter i samarbete med organiserade marknader, ordermatchningssystem eller andra personer som yrkesmässigt utför transaktioner i enlighet med artikel 8.4 d.

2. De utredningsbefogenheter och verkställandebefogenheter som avses i punkt 1 ska begränsas till syftet med utredningen. De ska utövas i överensstämmelse med nationell lagstiftning och omfatta rätten att

- a) få tillgång till varje dokument i vilken form som helst och få en kopia på det,
- b) begära upplysningar av vem som helst, även av de personer som efter varandra verkar för att vidarebefordra order eller

utföra de berörda operationerna samt deras huvudmän, och, om nödvändigt, rätten att kalla en person eller en huvudman till förhör,

- c) utföra inspektioner på plats,
- d) begära befintliga register över tele- och datatrafik,
- e) begära att ett agerande som strider mot bestämmelser som fastställts i enlighet med denna förordning eller genomförandeakter som antagits på grundval av denna förordning upphör,
- f) begära att tillgångar fryses eller beläggs med kvarstad,
- g) begära att en domstol eller en behörig myndighet utfärdar tillfälligt förbud mot utövande av yrkesverksamhet.

Artikel 14

Rätt att överklaga

Medlemsstaterna ska se till att det på nationell nivå finns lämpliga mekanismer som ger den part som berörs av ett beslut av tillsynsmyndigheten rätt att överklaga beslutet till en instans som är oberoende av de inblandade parterna i ärendet och av alla förvaltningar.

Artikel 15

Skyldigheter för personer som yrkesmässigt utför transaktioner

Varje person som yrkesmässigt utför transaktioner som rör grossistenergiprodukter ska utan dröjsmål meddela den nationella tillsynsmyndigheten om personen har rimliga skäl att misstänka att en transaktion kan utgöra en överträdelse av artiklarna 3 eller 5.

Personer som yrkesmässigt utför transaktioner som rör grossistenergiprodukter ska inrätta och underhålla effektiva system och förfaranden för att identifiera överträdelser av artiklarna 3 eller 5.

Artikel 16

Samarbete på unionsnivå och på nationell nivå

1. Byrån ska sträva efter att se till att de nationella tillsynsmyndigheterna utför sina uppgifter enligt denna förordning på ett enhetligt och konsekvent sätt.

Byrån ska offentliggöra icke bindande vägledning om tillämpning av definitionerna i artikel 2, där så är lämpligt.

De nationella tillsynsmyndigheterna ska samarbeta med byrån och med varandra, inbegripet på regional nivå, i syfte att utföra sina skyldigheter enligt denna förordning.

Nationella tillsynsmyndigheter, behöriga finansmyndigheter och den nationella konkurrensmyndigheten i en medlemsstat får upprätta lämpliga former av samarbete i syfte att säkerställa effektiva och ändamålsenliga utredningar och verkställanden och för att bidra till att utredningar, rättsliga förfaranden och verkställandet av denna förordning och relevant finans- och konkurrenslagstiftning sköts enhetligt och konsekvent.

2. De nationella tillsynsmyndigheterna ska utan dröjsmål underrätta byrån så noggrant som möjligt om de har rimliga skäl att anta att handlingar som strider mot denna förordning utförs eller har utförts, antingen i den egna medlemsstaten eller i en annan medlemsstat.

En nationell tillsynsmyndighet kan, om den misstänker att handlingar utförs i en annan medlemsstat som påverkar en grossistmarknad för energi eller priset på grossistenergiprodukterna i den egna medlemsstaten, begära att byrån vidtar åtgärder i enlighet med punkt 4 i denna artikel och, om handlingarna påverkar finansiella instrument som omfattas av artikel 9 i direktiv 2003/6/EG, i enlighet med punkt 3 i den här artikeln.

3. I syfte att garantera att enhetliga och konsekventa åtgärder vidtas mot marknadsmissbruk på grossistmarknaderna för energi ska

- a) de nationella tillsynsmyndigheterna underrätta den behöriga finansmyndigheten i deras medlemsstat och byrån om de har rimliga skäl att misstänka att handlingar utförs eller har utförts på grossistmarknaderna för energi som utgör marknadsmissbruk enligt direktiv 2003/6/EG och som påverkar finansiella instrument som omfattas av artikel 9 i det direktivet; i detta syfte får nationella tillsynsmyndigheter upprätta lämpliga former av samarbete med den behöriga finansmyndigheten i sin medlemsstat,
- b) byrån underrätta Esma och den behöriga finansmyndigheten om den har rimliga skäl att anta att handlingar utförs eller har utförts på grossistmarknaderna för energi som utgör marknadsmissbruk enligt direktiv 2003/6/EG och som påverkar finansiella instrument som omfattas av artikel 9 i det direktivet,
- c) den behöriga finansmyndigheten i en medlemsstat underrätta Esma och byrån om den har rimliga skäl att anta att handlingar som bryter mot artiklarna 3 och 5 utförs eller har utförts på grossistmarknaderna för energi i en annan medlemsstat,
- d) nationella tillsynsmyndigheter informera den nationella konkurrensmyndigheten i sin medlemsstat, kommissionen och byrån om de har rimliga skäl att misstänka att handlingar som sannolikt skulle strida mot konkurrenslagstiftningen utförs eller har utförts på grossistmarknaderna för energi.

4. Om den misstänker att en överträdelse av denna förordning har inträffat ska byrån, bland annat på grundval av inledande bedömningar eller analyser, för att utföra sin funktion enligt punkt 1 ha befogenhet att

- a) begära att en eller flera nationella tillsynsmyndigheter ska lämna uppgifter om den misstänkta överträdelsen,
- b) begära att en eller flera nationella tillsynsmyndigheter ska påbörja en utredning om den misstänkta överträdelsen, och tillämpa lämpliga påföljder mot överträdelser som upptäckts. Den berörda nationella tillsynsmyndigheten ska ha ansvar för alla beslut om vilka lämpliga påföljder som ska tillämpas mot eventuella överträdelser,
- c) om den anser att den eventuella överträdelsen har, eller har haft, gränsöverskridande inverkan inrätta och samordna en utredningsgrupp med representanter för de berörda nationella tillsynsmyndigheterna, som ska utreda om det har inträffat en överträdelse av denna förordning, samt i vilken medlemsstat överträdelsen inträffade. Där så är lämpligt ska byrån begära att representanter för den behöriga finansmyndigheten eller andra berörda myndigheter i en eller flera medlemsstater deltar i utredningsgruppen.

5. En nationell tillsynsmyndighet som tar emot en begäran om att lämna uppgifter i enlighet med punkt 4 a, eller som tar emot en begäran om att inleda en utredning om den misstänkta överträdelsen i enlighet med punkt 4 b, ska omedelbart vidta nödvändiga åtgärder för att tillmötesgå denna begäran. Om den nationella tillsynsmyndigheten inte kan lämna de begärda uppgifterna omedelbart ska den utan dröjsmål underrätta byrån om orsakerna till detta.

Som ett undantag från första stycket kan en nationell tillsynsmyndighet vägra att tillmötesgå sådan begäran om

- a) tillmötesgåendet skulle kunna påverka den berörda medlemsstatens suveränitet eller säkerhet på ett negativt sätt,
- b) rättsliga förfaranden i fråga om samma handlingar och personer redan har inletts inför myndigheterna i den berörda medlemsstaten, eller
- c) ett slutligt avgörande redan har meddelats beträffande samma handlingar och personer i den berörda medlemsstaten.

I samtliga dessa fall ska den nationella tillsynsmyndigheten underrätta byrån och lämna så utförliga uppgifter som möjligt om dessa förfaranden eller om avgörandet.

De nationella tillsynsmyndigheterna ska delta i en utredningsgrupp som har sammankallats i enlighet med punkt 4 c, och i den ge det stöd som krävs. Byrån ska samordna utredningsgruppen.

6. Sista meningen i artikel 15.1 i förordning (EG) nr 713/2009 ska inte gälla för byrån när denna utför sina uppgifter enligt denna förordning.

Artikel 17

Tystnadsplikt

1. All konfidentiell information som någon part tar emot, utbyter eller överlämnar enligt denna förordning ska omfattas av de villkor för tystnadsplikt som fastställs i punkterna 2, 3 och 4.

2. Tystnadsplikten ska gälla för

- a) personer som arbetar eller har arbetat för byrån,
- b) revisorer och sakkunniga som arbetar på byråns uppdrag,
- c) personer som arbetar eller har arbetat för de nationella tillsynsmyndigheterna eller för andra berörda myndigheter,
- d) revisorer och sakkunniga som arbetar på de nationella tillsynsmyndigheternas eller andra berörda myndigheters uppdrag, och som tar emot konfidentiell information i enlighet med denna förordning.

3. Konfidentiell information som personerna i punkt 2 tar emot i tjänsten får inte röjas till någon annan person eller myndighet, utom i sammandrag eller i sammanställning och på ett sådant sätt att en enskild marknadsaktör eller marknad inte kan identifieras, utan att det påverkar fall som omfattas av straffrättsliga bestämmelser, bestämmelserna i denna förordning, eller annan tillämplig unionslagstiftning.

4. Utan att det påverkar fall som omfattas av straffrättsliga bestämmelser får byrån, de nationella tillsynsmyndigheterna, medlemsstaternas behöriga finansmyndigheter, Esma, organ eller personer som tar emot konfidentiell information enligt denna förordning endast använda den för att utföra sina uppgifter och fullgöra sitt uppdrag. Andra myndigheter, organ eller personer får använda denna information i det syfte för vilket informationen lämnades till dem eller inom ramen för administrativa eller rättsliga förfaranden som har ett samband med fullgörandet av respektive uppdrag. Den myndighet som tar emot informationen får använda den i andra syften, under förutsättning att byrån, de nationella tillsynsmyndigheterna, medlemsstaternas behöriga finansmyndigheter, Esma, organen eller de personer som lämnar information ger sitt samtycke.

5. Denna artikel ska inte hindra myndigheter i en medlemsstat från att i enlighet med nationell lagstiftning utbyta och överföra konfidentiell information under förutsättning att den inte har mottagits från en myndighet i en annan medlemsstat eller från byrån i enlighet med denna förordning.

Artikel 18

Sanktioner

Medlemsstaterna ska införa bestämmelser om sanktioner som ska tillämpas vid överträdelser av denna förordning, och vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att de tillämpas. De föreskrivna sanktionerna ska vara effektiva, avskräckande och proportionerliga. Sanktionerna ska även återspegla överträdelsernas art, varaktighet och allvarlighetsgrad, den skada som åsamkats konsumenterna och de vinster som aktörerna hade kunnat uppnå genom att handla med insiderinformationen eller genom den otillbörliga marknadspåverkan.

Medlemsstaterna ska senast den 29 juni 2013 underrätta kommissionen om bestämmelserna och ska utan dröjsmål underrätta kommissionen om senare ändringar av dem.

Medlemsstaterna ska se till att den nationella tillsynsmyndigheten får offentliggöra åtgärder som vidtagits och sanktioner som tillämpats angående överträdelser av denna förordning under förutsättning att ett sådant offentliggörande inte skulle åsamka de berörda parterna oproportionerligt stora skador.

Artikel 19

Internationella relationer

I den mån det är nödvändigt för att uppfylla de syften som fastställs i denna förordning och utan att det påverkar de respektive behörighetsområdena hos medlemsstaterna och unionens institutioner, inklusive Europeiska utrikestjänsten, får byrån upprätta kontakt med och ingå administrativa avtal med tillsynsmyndigheter, internationella organisationer och myndigheter i tredjeländer, framför allt med dem som påverkar unionens grossistmarknad för energi, för att främja en samordning av regelverken. Dessa avtal får varken medföra några juridiska förpliktelser för unionen och dess medlemsstater eller hindra medlemsstaterna och deras behöriga myndigheter från att ingå bilaterala eller multilaterala avtal med dessa tillsynsmyndigheter, internationella organisationer och myndigheter i tredjeländer.

Artikel 20

Delegerings utövande

1. Befogenheten att anta delegerade akter ska ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 6 ska ges till kommissionen för en period av fem år från och med den 28 december 2011. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden av fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, om inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 6 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artikel 6 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 21

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Den kommittén ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 22

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 8.1, artikel 8.3 första stycket och artiklarna 8.4 och 8.5 ska tillämpas med verkan från och med dagen sex månader efter det datum då kommissionen antar de relevanta genomförandakterna som anges i artiklarna 8.2 och 8.6.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 25 oktober 2011.

På Europaparlamentets vägnar

J. BUZEK

Ordförande

På rådets vägnar

M. DOWGIELEWICZ

Ordförande

UTTALANDE FRÅN KOMMISSIONEN

Kommissionen anser att de gränser för rapportering om transaktioner som avses i artikel 8.2 a och de uppgifter som avses i artikel 8.6 a inte kan fastställas med hjälp av genomförandeakter.

Kommissionen kommer vid behov att lägga fram ett lagstiftningsförslag som fastställer dessa gränser.

UTTALANDE FRÅN RÅDET

EU-lagstiftaren har gett kommissionen genomförandebefogenheter i enlighet med artikel 291 i EUF-fördraget med avseende på de åtgärder som föreskrivs i artikel 8. Detta är rättsligt bindande för kommissionen trots dess uttalande om artikel 8.2 a och 8.6 a.
